

ชื่อเรื่อง การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนออทิสติก
โดยใช้การสอนที่มีโครงสร้าง (Structure Teaching)

ผู้วิจัย นายณภสินธุ์ ดวงประภา

ปี พ.ศ. 2560

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง

บทคัดย่อ

การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1 เพื่อศึกษาความสามารถในการทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนออทิสติกโดยใช้การสอนที่มีโครงสร้าง (Structure Teaching) 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนออทิสติก ก่อนและหลังการใช้การสอนที่มีโครงสร้าง (Structure Teaching) วิธดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักเรียนออทิสติกที่มารับบริการในห้องเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก อายุ 7 ปีขึ้นไป ในศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ คือ แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินผลการเรียนรู้ วิธดำเนินการวิจัย คือ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยเก็บข้อมูลความสามารถก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนที่มีโครงสร้าง และดำเนินการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล สอนตามแผนทั้ง 4 ทักษะ ทักษะละ 20 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที ตามกำหนดการสอน ประเมินความสามารถในการเรียนรู้ 4 ทักษะตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยใช้การสอนที่มีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพื้นฐานร้อยละ และใช้วิธีพรรณนาข้อมูลนำเสนอโดยตาราง กราฟเส้น และแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการความก้าวหน้าจากการฝึกและใช้แผนภูมิแท่งแสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้การสอนที่มีโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนออทิสติกโดยใช้การสอนที่มีโครงสร้าง (Structure Teaching) พบว่าความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนออทิสติก ก่อนและหลังการใช้การสอนที่มีโครงสร้าง (Structure Teaching) พบว่าความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนออทิสติก ก่อนและหลังการใช้การสอนที่มีโครงสร้าง (Structure Teaching) สูงกว่าก่อนใช้การสอนที่มีโครงสร้าง